

ROHANÁS KÖZBEN

A csöndnek nincs már színe rég,
se álmoszürke, pillékék,
és csönd sincs már a városon,
ha csak nem éjjel — ráfogom.

Kövön, aszfalton, mindenütt
a gaz motorzaj szíven üt.
Nyerít, nyihog — nem ám csikó —,
két lábon jár a rádió.

Ha árad is csönd, oly sekély,
hogy gyomrom támad gyors fekély.
Megreng a ház, a busz robot —
szaporodnak a cukrosok...

A füstbe, porba úgy zuhan,
mint fáradt dallam, holt futam
az első harmat éjfelel,
Rákot kap, rázza félelem.

Ha csapról inna hal, madár,
vélnék, hogy tejben áll a nyár,
pedig csak klóros víz zuhog —
ma csőlakók a vírusok.

Isszák — és isszuk még mi is —
folyók vizét, mi még kivisz
alólunk mindent, s visszavág:
a víz fenoltól döglük át.

Rovarra szórunk mérgeket —
az örök ritmus szétesett.
Szárnyasok, halak titka még,
hogy mérget rejt a zsiradék?

Utánuk nyalva ujjaink
a rovarsereg ránk kacsint:
„Okos vagy, homo sapiens,
bolygón bolygóként csak kerengsz?”

FALAK, KÜSZÖBÖK...

Akit az orvos ágyba küld, parancsol,
veszett dühében életével pancsol;

mert kipihente minden porcikáját
s inkább már attól sajog csontja, fáj át.

A könyvek lapja súlyosabb a kőnél:
egy kép, hasonlat elég már, hogy bögjél,

s figyeld magad, mint kerge hipochonder,
kit elevenül félelme boncol fel.

Mozgásod útját két ajtónyitással
falak, küszöbök szabdalják most által,

ha enni kérsz, ha szükségedre mászol:
biztos jelek, hogy megvagy még, te bátor.

Húzna pedig sok dolgod, ami vár még,
s ágynak hökkent a kényszerű utánvét,

a megkopás, a számla – fizetetlen.
Bolond, éghettél volna csendesebben,

mert így se vagy jobb, úgy se lennél másabb.
Szüless meg újra, kérd halott anyádát!

Az ablakon túl harsogó tavaszban
párzik az élet vígan, takaratlan,

s a szobában a süket tárgyak árnya
alábukik a csöndbe, hallgatásba.

LADÁNYI MIHÁLY

A MŰ

S hogy senki ne legyen magára hagyatva:
a kanári születésnapján kapott egy macskát,
s akit mindeddig nem őrzött senki sem,
hát az őrt kapott természetesen.

Már csak ez volt bevégezetlen a Világból,
s most az isten kedvtelve nézegette,
aztán körültekerte szögesdróttal,
hogy holmi gonoszság kárt ne tehessen benne.